

ВИКОРИСТАННЯ ВНУТРІШНІХ СТІЙКИХ ФАКТОРІВ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Пантелєєв В.П., к.е.н., доцент

Лепілін М.Г., здобувач

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Дістало подальший розвиток дослідження використання внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва.

Ключові слова: внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки, показники прояви наявності фактора, критерії визначення, межі запровадження захисту.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Від правильності визначення внутрішніх факторів фінансової безпеки залежить, як обрана модель системи фінансової безпеки забезпечить захист стосунків власників та суб'єкта підприємництва, конкретну фінансово безпечну структуру власного капіталу та збалансований фінансовий рух коштів суб'єкту. Розробка переліку показників для внутрішніх факторів, які застосовуються системою фінансової безпеки суб'єктів підприємництва в Україні, неможлива без застосування фінансового аналізу господарчої діяльності суб'єкта та використання звіту про рух грошових коштів (форма 3, що передбачена Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 4 - «Звіт про рух грошових коштів») і звіту про власний капітал (форма 4, що передбачена Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 5 «Звіт про власний капітал») [1]. Сума ряду окремих показників, взятих з різними ваговими коефіцієнтами, представляє ступінь впливу конкретного фактора на рівень фінансової безпеки суб'єктів підприємництва [2]. Визначають зовнішні та внутрішні фактори, які через вплив формують стан і рівень фінансової безпеки суб'єктів підприємництва. Зовнішні - обумовлені впливом зовнішнього середовища (тобто фактори фінансового ринку, монетарної політики уряду, рівень інфляції у країні, чинне податкове законодавство, рівень активності іноземних інвестицій та інше). До внутрішніх факторів належать забезпеченість власними фінансовими ресурсами, рівень залучення зовнішніх джерел (позики, кредити), поточний фінансовий стан, ринкова позиція суб'єкта, фінансовий цикл господарського обігу та інше [3]. Зв'язок із важливими науковими завданнями теми дослідження полягає у тому, щоб використовувати внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки як найбільш надійне джерело власного капіталоутворення суб'єкта підприємництва на непрацюючому ринку кредитів (через амортизаційну політику) – двічі, де перше – застосування фінансового лізингу (нова форма кредитування), а друге - як захист реального позитивного грошового потоку від зменшення бази оподаткування. На думку авторів, розробка та запровадження фінансовою безпекою гармонійної та безпечної (узгодженої та обґрунтованої) ставки розподілу серед засновників нерозподіленого прибутку між фінансовими фондами виплат дивідендів та реінвестиції також збудує захист фінансового потенціалу суб'єкту. Передбачення можливості впровадження новітніх альтернатив кредитуванню, зведення до нульової ризи дебіторської заборгованості гарантує забезпечення суб'єкта фінансовою безпекою.

Зв'язок з практичними завданнями є у застосуванні та використанні внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва щодо прогнозування протидій, руйнуючих позитивний грошовий потік, провадження мір по забезпеченню фінансовою безпекою стабільного захисту власного капіталу суб'єкта від фінансових витрат, забезпеченню стійкої максимальної платоспроможності (абсолютної ліквідності) суб'єкту, оновлення кредитування. На практиці результати дослідження допоможуть фінансовим фахівцям визначити модель системи захисту суб'єкту, реалізовувати заходи по нагромадженню фінансовою безпекою власного капіталу, ліквідувати дисбаланс у фінансовому розвитку автономності, використовувати виплату дивідендів як інструмент захисту фінансової безпеки суб'єкта підприємництва та власників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Папехін Р.С. вважає, що цілі загальної корпоративної стратегії суб'єкта формують фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва та підприємств [3]. Кузенко Т.Б., Прохорова В.В. та Сабліна Н.В. запропонували ефективне використання ліквідності та платоспроможності, рентабельності капіталу, що знаходяться в межах своїх граничних значень як фактори забезпечення фінансової незалежності суб'єкта та його стійкості [4]. Шірінян Л.В. визначає фактори фінансової безпеки як сили, умови, причини, які визначають той чи інший фінансовий показник стану суб'єкта підприємництва [5]. Фактором, що негативно впливає на фінансовий стан і зокрема на

платоспроможність, є високий рівень невиправданої дебіторської заборгованості у суб'єктів господарювання, на думку Новикової Н.М. [6]. Александров І.А. обґрунтував розробку моделі фінансового механізму суб'єкта і вибір підходу організації товарного кредиту як внутрішнього фактора фінансової безпеки суб'єктів [7]. Пантелєєвим В.П. узагальнено залежність факторів внутрішньогосподарського контролю від об'єктів, суб'єктів контролю, контрольних дій при досягненні безпечного стану фінансової безпеки суб'єктом підприємництва [8].

Виділення невирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується дана стаття. Невирішеними частинами забезпечення захисту власного капіталу фінансовою безпекою суб'єктів підприємництва є питання зміцнення безпеки через розвиток фондів фінансового лізингу як шляху зниження рівня податкового навантаження суб'єкту, зміна характеру кредитних угод чи встановлення альтернатив кредиту через сприяння в доступі до фінансово-кредитних ресурсів та розвитку кредитної кооперації, задовольняння потреби у ліквідації дефіциту грошових коштів суб'єкта. Відсутні єдині показники визначення безпечної структури власного капіталу суб'єктів підприємництва, фінансові ліміти обґрунтованої дебіторської заборгованості та межі переходу від контролюемого очікуваного доходу до запобігання банкрутства. Внутрішні фактори фінансової безпеки стабільні і потребують своєчасного догляду со сторони засновників, сигналізують о народженні негативних тенденцій у роботі фінансової моделі захисту суб'єкта фінансовою безпекою, забезпечення прозорості та дієвості процесу захисту інтересів засновників та суб'єкту підприємництва до сталого та структурно збалансованого нагромадження власного капіталу, нерозподіленого прибутку суб'єкта, його автономності.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Необхідно виділити з розділу внутрішніх – окремі – внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва – ті, що можуть негайно втручатися до гармонійних господарчих правочинних відносин суб'єкту та змінити характер його існування до банкрутства. Означення показників прояви наявності внутрішнього стійкого фактора у господарчій діяльності дозволяє побудувати ефективну власну модель системи фінансового захисту суб'єкту фінансовою безпекою. Відобразити у таблиці критерії визначення внутрішнього стійкого фактора фінансової безпеки, межі запровадження механізму захисту, вимоги до усунення і мінімізації впливу означеного фактору – завдання статті. Запропонувати напрямки використання внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва – головна мета дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Фактори розглядають як руйнівальні сили фінансового процесу, що не піддаються точності означення при формуванні захисту власного капіталу суб'єкта, його основних фондів, дивідендів власників, майбутньої платоспроможності [4]. На думку авторів, стан фінансової безпеки суб'єкту підприємництва має дві форми – задовольняючий чи не задовольняючий повну та своєчасну реалізацію фінансових інтересів власників і захист суб'єкта від зменшення ліквідних активів. Площина реалізації захисту інтересів лежить як всередині, так й поза меж суб'єкту підприємництва. Невиконані фінансові інтереси, при їх недостатній, несвоєчасній або відсутній реалізації руйнують рівень фінансової безпеки суб'єктів підприємництва з достатнього до недостатнього. Фінансові інтереси власника наступні: певні правові підстави зростання власного капіталу суб'єкту, застосування концепції дієвості та прозорості процесу контролю щодо збільшення та розподілу нерозподіленого прибутку, підвищення рівня поточної ліквідності до рівня абсолютної у майбутньому з мінімальними відхиленнями показників від прогнозних значень, стійке усунення зазіхань та дискримінаційних дій до накопичення оборотних активів суб'єкту, мобільність трансформації і багатовекторність структури пасивів, дотримання порядку збереження і диверсифікації джерел валового доходу, цілісність і стабільність фінансових потоків суб'єкта підприємництва та інше. Внутрішні фактори, незважаючи на те, що вони не є пріоритетними у господарській діяльності, за характером свого впливу на фінансову дестабілізацію суб'єкта підприємництва є найбільш руйнуючі та небезпечні відносно зовнішніх [5].

Узагальнюючи існуючі в економічній літературі підходи, можна означити внутрішні фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва – трансформування статутного фонду, його структури і складу, наповнення фінансових резервів та їх використання, визначення динаміки зміни власного капіталу, втеча фінансової автономності, зміна облікової політики, вилучення капіталу, забезпечення фінансових зобов'язань та інше [6]. Конфліктність інтересів власників та фінансового менеджменту, неузгодженість та конфронтаційність дій між керівництвом суб'єкта та об'єктивним розвитком умов функціонування в процесі досягнення цілей генерують різновекторну дисгармонію в часі щодо ділянки господарчій діяльності. Невизнання суспільної цінності суб'єкта підприємництва руйнує збалансовані та гармонійні фінансові відносини, безпечно існування, самозбереження у теперішньому й майбутньому часі [7]. На думку авторів, фінансова безпека розглядає необхідність використовувати негативний вплив дестабілізуючих внутрішніх факторів як базис щодо формування позитивних заходів реагування захисту фінансів та забезпечення фінансової безпеки суб'єкта підприємництва. Виділимо з розділу внутрішніх факторів – окремі і перерахуємо шість внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва, наявність яких призводить до несплати дивідендів засновникам, приховання

прибутків суб'єкту, зниження зарплати найманої праці, втечі ліквідності активів, посилення диспропорцій у автономності пасивів, скорочення обсягів грошових надходжень до суб'єкту. Викладемо внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва та показники прояви наявності означеного фактора у господарчій діяльності суб'єкту у таблиці 1.

Таблиця 1

№	Внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва	Показники прояви наявності фактора у господарчій діяльності
1	Імітація повноцінної та самодостатньої підприємницької діяльності	Обґрунтована несплата дивідендів засновникам та задекларовані збитки
2	Фінансові злочини проти власності або шахрайство	Відсутність обсягу розподілу прибутків засновниками та зменшення власного капіталу
3	Ухилення від сплати податків, зборів, обов'язкових платежів	Скорочення розміру фондів підвищення зарплати найманої праці та запланованих податків
4	Нанівець можливості фінансового контролю за господарчою діяльністю суб'єкту	Усунення абсолютної ліквідності суб'єкту та сталий дефіцит грошових коштів
5	Нецільове використання залучених коштів	Диспропорції у збалансованій автономності та невразливість до взаємоузгодженості бізнесу
6	Зміна вектору та завдань виконання фінансового плану	Скорочення обсягів грошових надходжень та обмеження прозорості доступу до звітів

Якщо розглядати виплату дивідендів як платню за користування статутнім фондом суб'єкту, можливо розглядати розмір цього фонду як суму розміщення на вільному ринку послуг і товарів довготермінового кредиту (для засновників) чи депозиту (для суб'єктів підприємництва). Дослідження питання факту виплати дивідендів, частоти та розміру підкреслює коло захисту фінансовою безпекою інтересів власників та суб'єкту підприємництва. Вибір, узгодження та встановлення оптимальної (безпечної) ставки процентів за користування коштами засновників формує захист фінансової системи суб'єкта від втечі капіталу до привабливого бізнесу (третьої особи). Визначимо розмір дивідендів, що є безпечнішими як для суб'єкту підприємництва, так і щодо засновників. На думку авторів, мінімальна річна ставка виплати дивідендів (у % вигляді) повинна урахувати суму річної ставки інфляції і ставку зросту споживчих цін. Максимальна річна – містить суму ставок інфляції, зросту споживчих цін, дисконтування (здрібнення вартості теперішніх грошей), ризику інвестування в суб'єкт. Поквартальна обов'язкова виплата пропорційної частки річних дивідендів є якісним напрямком використання внутрішнього стійкого фактора фінансової безпеки суб'єкту до позитиву – самодостатньої підприємницької діяльності, де дивіденди – інструмент фінансового захисту. Викладемо внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва та критерії визначення внутрішнього стійкого фактора фінансової безпеки у таблиці 2.

Таблиця 2

№	Внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва	Критерії визначення внутрішнього стійкого фактора фінансової безпеки
1	2	3
1	Імітація повноцінної та самодостатньої діяльності	Ознаки фіктивного (мнимого) підприємництва та приховання прибутку
2	Фінансові злочини проти власності або шахрайство	Обсяг матеріальної шкоди цілісності та фінансовому потенціалу
3	Ухилення від сплати податків, зборів, обов'язкових платежів	Розмір зменшення бази оподаткування та відрахувань, оскарження чи відмова від фінансових обов'язків та зобов'язань
1	2	3
4	Нанівець можливості фінансового контролю за господарчою діяльністю	Факти корупційних відношень та організованої злочинної діяльності, сприяння розтрати капіталовкладень
5	Нецільове використання залучених коштів	Грошова оцінка протиправних дій, які створюють загрозу фінансовим інтересам
6	Зміна вектору та завдань виконання фінансового плану	Використання незадіяних фінансових активів у особистих інтересах третіх осіб

Фінансові злочини проти власності або шахрайство (другий фактор) стосуються визначення збалансованої структури розподілу відсоткового співвідношення окремих елементів у загальному обсязі нерозподіленого прибутку. Виплати власникам (дивіденди), спрямування частки прибутку до статутного капіталу (рефінансування), відрахування до резервного капіталу – елементи структури розподілу. Які працюючі елементи будуть означені власниками значущими та пріоритетними, яке відсоткове співвідношення між елементами буде панувати протягом часу господарювання суб'єкта, який єдинальний розмір сум виконання прогнозного прибутку буде безпечним та досяжним у майбутньому – питання фінансової безпеки до критеріїв внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва.

Амортизаційні відрахування суб'єкта підприємництва – внутрішній фактор зменшення бази оподаткування, формуючий вільний позитивний грошовий потік з виручки. Придбання основних фондів суб'єкт підприємництва на ринку задовольняє за рахунок прибутку суб'єкта, за допомогою залучення коштів [7]. Ухилення від сплати податків, зборів, обов'язкових платежів – третій внутрішній стійкий фактор фінансової безпеки. Знайти позитивний додатковий грошовий потік (не руйнуючий сьогоднішні інтереси власників) – субститут відволікаємих оборотних активів – завдання фінансової безпеки. Можна повністю задовольняти нестачу грошових коштів та фінансових потреб банківськими позиками для поліпшення фінансового стану суб'єкту, при цьому знизити тимчасово тиск оподаткування, завищити втрати періоду, зменшивши прибуток, тим самим лишити засновників дивідендів.

Використання фінансового лізингу змінює характер залучення кредиту з комерційного у товарний з розстрочкою ануїтетних платежів. Фінансовий захист інтересів власників полягає у прогресивному оновленні необоротних активів (основних фондів) за рахунок лізингового платежа-нагороди (зв'язання ризикувати), які в повному обсязі входять до структури витрат періоду (а погашення кредиту – ні). Необхідно зауважити, що загальні лізингові платежі вищі, ніж відсотки за використання банківського кредиту при можливості отримати необхідний предмет лізингу без наявності застави. До використання цього внутрішнього стійкого фактору фінансової безпеки можна врахувати гнучкі терміни та розмір лізингових платежів, вигляд платежів (товар чи послуга), форму (компенсаційний лізинг). Межі впливу переваг лізингу обмежені можливістю вільно та дешевше залучити банківський кредит. Відобразимо зв'язок між показниками прояви наявності фактора у господарчій діяльності та межами запровадження механізму захисту суб'єкту підприємств у таблиці 3.

Таблиця 3

№	Показники прояви наявності фактора у господарчій діяльності	Межі запровадження механізму захисту
1	2	3
1	Обґрунтована несплата дивідендів засновникам та задекларовані збитки	Встановлення мінімальної (максимальної) річної ставки виплати дивідендів чи процентів від вкладу
2	Відсутність обсягу розподілу прибутків засновниками та зменшення власного капіталу	Визначення кількості елементів прозорості та гармонійної структури розподілу нерозподіленого прибутку
3	Скорочення розміру фондів підвищення зарплати найманої праці та запланованих податків	Впровадження граничного обсягу амортизаційних відрахувань та розміру лізингових платежів
1	2	3
4	Усунення абсолютної ліквідності суб'єкту та сталий дефіцит грошових коштів	Збільшення розміру статутного фонду та зменшення розміру дебіторської заборгованості перерозподілом боргу
5	Диспропорції у збалансованій автономності та невразливості до взаємоузгодженості бізнесу	Застосування трансформування обсягу товарного кредиту до комерційного згідно діючих нормативів
6	Скорочення обсягів грошових надходжень та обмеження прозорості доступу до звітів	Отримання суми етапного фінансування чи хеджування розміру надходження фінансових вигод у майбутньому

Керування як дебіторської, так і кредиторської заборгованості у господарській діяльності суб'єкта підприємництва виконує фінансовий менеджмент суб'єкту [8]. На думку авторів, фінансова безпека зацікавлена у впровадженні суб'єктом нульового розміру товарного кредиту покупцям. Товарний кредит виконує відволікання грошових коштів, зменшує ліквідність суб'єктів, підвищує рівень фінансової небезпеки обох сторін (борги та неплатоспроможність), руйнує фінансові плани надходження та витрачання грошових коштів.

Визначимо межі та розмір дебіторської заборгованості, що є безпечніші як для суб'єкту підприємництва, так і щодо засновників. На думку авторів, безпечна ділянка формування товарного кредиту обмежена розміром статутного фонду суб'єкта підприємництва. Фінансова небезпечна ділянка розташована між балансовою вартістю майна та розміром власного капіталу, тобто це є розмір фінансових обов'язків суб'єкта (підсумок 2+3+4 розділу балансу, ф. №1). При тотожності суми дебіторської заборгованості суми фінансових обов'язків суб'єкту у двічі зростає небезпека платоспроможності. Можливості фінансового контролю за господарчою діяльністю буде знищено до нульової риси, якщо використання дебіторської заборгованості як інструменту стійкого фактора фінансової безпеки, не буде заключним у трансформуванні товарного кредиту до комерційного шляхом застосування факторингових, форфейтінгових операцій з переводними векселями. Зміна характеру та суті боргу диверсіфікує ризик дефіциту грошових коштів та неплатоспроможності суб'єкта у захист інтересів власників і оборотних активів через вільні грошові кошти комерційних банків та фінансового ринку. Якісним показником використання цього внутрішнього стійкого фактора фінансової безпеки суб'єкту, на думку авторів, є питома вага наявності сум раніше означених операцій у загальній сумі дебіторської заборгованості. Чим більше удільна вага (напрямо пропорції від нуля до одиниці), тим більше рівень захисту фінансовою безпекою суб'єктів підприємництва власних коштів та працюючих

генерацій додаткового позитивного грошового потоку. Відобразимо вимоги до усунення і мінімізації впливу внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва у таблиці 4.

Таблиця 4

№	Внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва	Вимоги до усунення і мінімізації впливу означеного фактору
1	2	3
1	Імітація повноцінної та самодостатньої діяльності	Виявлення та нейтралізація явищ, що породжують не означені власниками процеси та обсяг невиконання прогнозованого прибутку
2	Фінансові злочини проти власності або шахрайство	Конкретизація кола первинних документів, які підтверджують рух товарно-матеріальних цінностей, згідно встановленого порядку обліку: податкового та бухгалтерського, управлінського
3	Ухилення від сплати податків, зборів, обов'язкових платежів	Реагування на факти невиконання фінансових зобов'язань за укладеними господарчими договорами, кредитування та порушення умов лізингу, оренди, постачання, купівлі
4	Нанівець можливості фінансового контролю за господарчою діяльністю	Формування правочинного впливу на боржників з високим ризиком неповернення дебіторської заборгованості через банкрутство утримувачів коштів, ліквідацію та виключення з державного реєстру
5	Нецільове використання залучених коштів	Визначення регламенту хронологічного відображення обов'язково узгоджених до здійснення як господарських так і фінансових операцій, примусове повернення фінансових помилок
6	Зміна вектору та завдань виконання фінансового плану	Встановлення діапазону відхилень системних недоліків та ненормативних термінів, моніторинг запланованих операцій, якісний зустрічний превентивний внутрішньогосподарський контроль

На думку авторів, внутрішній стійкий фактор фінансової безпеки суб'єктів підприємництва – такий як нецільове використання залучених коштів – це позапланові витрати грошових коштів з боку суб'єкта, що мають ризиковий характер та руйнують платоспроможність суб'єкту, приховують прибуток, формують фінансовий злочин господарчому суспільству та зменшують власне майно засновників. Власники суб'єкту ризикують власним капіталом (включно дивідендами також), як банківська установа – кредитним. Ризику сьгоднішніх витрат протистоїть спокуса отримання третім лицем доходу за рахунок запровадження безтоварних операцій. Рівень платоспроможності прямо пропорційно дублює рівень спокуси отримання прибутку, якщо очікуване використання грошових коштів приведе до надходження фінансових вигод у майбутньому. Необхідно сформувати механізм захисту фінансово збалансованого стану суб'єкту витратам, що пошкоджують ресурси суб'єкту без отримання прибутку чи повернення боргів.

На думку авторів, поетапне фінансування проектів, хеджування розміру та часу виконання ризикованих договорів, використання гудвілу, деномінація акцій (подрібнення акцій або їх консолідація) взможі дати тимчасовий ефект фінансової безпеки суб'єкту. Неплатоспроможність пов'язана з недостатністю активів у ліквідній формі [8]. Потреба виражена в грошовому еквіваленті, необхідному для виконання забезпечення фінансової рівноваги [2]. Фінансова безпека здатна перетворити незбіг вихідних грошових потоків та надходження грошових коштів до суб'єкту, де ціль руйнування внутрішнього стійкого фактора фінансової безпеки – неплатоспроможність (абсолютна неліквідність). Показником знищення до нуля дії фактора на визначену дату є відсутність прострочених боргів, векселів, непогашених фінансових чи матеріальних зобов'язань, отриманих авансів. Інструментом використання цього фактору (негайно чи протягом малого проміжку часу) є залучення джерела фінансів надходження грошових засобів (чи субституту або альтернативи) та вилучення витрачання (позапланового) – ліквідація дефіциту коштів та захисту безпечного фінансового стану. Відобразимо використання внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва у таблиці 5.

Таблиця 5

№	Внутрішні стійкі фактори фінансової безпеки суб'єктів підприємництва	Використання
1	2	3
1	Імітація повноцінної та самодостатньої діяльності	Визначення та виконання на практиці безпечної структури розподілу нерозподіленого прибутку та власного капіталу
2	Фінансові злочини проти власності засновників або шахрайство	Належним чином організована та застосована незалежна система податкового та бухгалтерського обліку, внутрішньогосподарського

		контролю
3	Ухилення від сплати податків, зборів, обов'язкових платежів	Забезпечення дієвого виконання та реалізація умов господарчих договорів, кредитування, лізингу, оренди майна, асигнування фондів
1	2	3
4	Нанівець можливості фінансового контролю за господарчою діяльністю	Зменшення до нульової ризику бази дебіторської заборгованості та приведення зобов'язань у відповідність з видатками
5	Нецільове використання залучених коштів	Забезпечення заставами та договорами страхування виконання фінансових зобов'язань
6	Зміна вектору та завдань виконання фінансового плану	Вилучення джерел витрачання та наведення мережі фінансової відповідності суб'єкту за договорами та отриманими авансами

На думку авторів, використання внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки дозволяє на практиці захистити суб'єкт та власників. Виконання планових дій у визначені строки та дотримання формату сталого зросту статутного фонду, власного капіталу, прибутку, а також своєчасної, взаємоузгодженої праці по зміні форм кредитування, зменшення до нульової ризику баз заборгованості, впровадження правочину забезпечення підвищення абсолютної ліквідності формує додаткове надійне фінансове забезпечення безпеки та впроваджує механізм захисту залученого капіталу засновників та нагромаджуваної власності фінансовою безпекою суб'єкта підприємництва.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальшого розвитку у даному напрямку. На думку авторів, визначення внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки залежить від обраної моделі системи безпеки суб'єкта і відображає стосунки власників та суб'єкта підприємництва:

1. Дослідження використання внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва свідчить про необхідність їх узагальнення для різних форм і галузей господарювання, деталізації та подальшому розвитку.

2. Кількість внутрішніх стійких факторів опанована покладеними на фінансову безпеку функціями захисту власності суб'єкта та засновників, практичними завданнями фінансового забезпечення, показниками наявності прояву факторів фінансової небезпеки, інструментами реалізації знищення.

3. Критерії визначення внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва запроваджуються засновниками, окремим суб'єктом господарчої діяльності та нагромадженням дефіциту грошових коштів.

4. Межі запровадження механізму захисту означені вимогами до усунення і мінімізації впливу внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва щодо збалансованої безпечної господарчої діяльності.

5. Невиконання фінансових завдань та відсутність реалізації планів активізують використання внутрішніх стійких факторів фінансової безпеки суб'єктів підприємництва.

Перспективи подальших досліджень :

1. Удосконалити методіку означення незбігу вихідних грошових потоків у момент здійснення грошових витрат та момент надходження грошових коштів до суб'єкту підприємництва.

2. Означити напрямки реалізації алгоритму фінансових протидій щодо запобігання зміни вектору та завдань виконання узгодженого фінансового плану суб'єкта підприємництва.

3. Запропонувати якісну і повну програму координації превентивного внутрішньогосподарського контролю з моніторингом запланованих операцій як захист від знищення нанівець можливості фінансового контролю суб'єкта.

Література:

1. Национальные стандарты бухгалтерского учета // Все о бухгалтерском учете. – 2001. – № 37. – С.33-34.

2. Багрова И.В. Классификация факторов, определяющих финансовый аспект экономической безопасности предприятия / И.В. Багрова, Н.С. Макеева, В.П. Багров // Вісник ДДФА: Економічні науки. – 2008. – № 2 (20). – С. 123-130.

3. Папехин Р.С. Факторы финансовой устойчивости и безопасности предприятия: Автореф. дис. канд. эконом. наук. / Р.С. Папехин // Волгоград., ГОУ ВПО „Волгоградский государственный университет”. – 2007. – 21с.

4. Кузенко Т.Б. Управление финансовой безопасностью на предприятии / Т.Б. Кузенко, В.В. Прохорова, Н.В. Щаблина // Бізнес Інформ № 12 (1), 2007. – 2008. – С. 27-29.

5. Шірінян Л.В. Фінансова надійність і фінансова стійкість страховиків / Л.В. Шірінян // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 9 (75). – С.173 – 178.

6. Шірінян Л.В. Структурно-логічна модель управління дебіторською заборгованістю підприємства / Л.В. Шірінян // Актуальні проблеми економіки. – 2005. – №1. – С.75-82.

7. Александров И.А. Управление дебиторской задолженностью как фактор обеспечения финансовой безопасности / И.А. Александров // Економіка промисловості. – 2002. – №4(18). – С.173-180.

8. Пантелеев В.П. Основы координации внутрихозяйственного контроля предприятий / В.П. Пантелеев // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2009. – № 1. – С.220-223.

Аннотация

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ВНУТРЕННИХ УСТОЙЧИВЫХ ФАКТОРОВ ФИНАНСОВОЙ БЕЗОПАСНОСТИ СУБЪЕКТОВ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

Пантелеев В.П., к.е.н., доцент

Лепилин М. Г., соискатель

Харьковский национальный университет имени В.Н. Каразина

Получило дальнейшее развитие исследование использования внутренних устойчивых факторов финансовой безопасности субъектов предпринимательства.

Ключевые слова: внутренние устойчивые факторы финансовой безопасности, показатели проявления присутствия фактора, критерии определения, границы проведения защиты.

Summary

Methodology effective performance of financial safety subject's enterprise

Panteleev V., Ph.D, docent

Lepilin M., competetor

V.N. Karazin Kharkiv National University

Get a further inquiry and development discovering to resort of the intrinsic steady permanent factors financial safety subject's enterprise.

Key words: intrinsic steady permanent factors of financial safety, signs manifestation presence of factor, criterions of detection, scope's implementation of protection.

Надійшла до редакції 24.09.2010 р.

Науковий керівник Пантелеев В.П., к.е.н., доцент

© Пантелеев В.П., Лепілін М.Г., 2010 р.